

ג. ביום זה מודגש הציווי וההוראה [והבקשה נפשית⁵], ביחד עם הנתינת-כח לכל אחד ואחד מישראל, להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל עניני העבודה דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה⁶.

ד. לכל לראש - בנוגע לעצמו, לגלות את ה"מעין" המוסתר בפנימיות הנשמה, הקשורה עם פנימיות התורה, שיומשך ויתגלה בחכמה בינה דעת דנפש האלקית, ויתירה מזה, שיומשך ויתגלה גם בשכל דנפש הבהמית⁷.

ה. ועל דרך זה בנוגע להפצת המעיינות חוצה - שמצד חושך העולם יש ענינים דפנימיות התורה שלא נתגלו עד עתה, ובמילא, הרי הם במצב של גלות ומאסר, והעבודה היא לגאול ולפדות ענינים אלו מגלות ומאסר⁸.

השלימות דחודש סיון

ו. ט"ו סיון שבו "קיימא סיהרא (דחודש סיון) באשלמותא" - צריך כל אחד ואחד לעשות חשבון-צדק בנפשו מכל עניני העבודה ד"ירחא תליתאי", כדי לתקן ולהשלים החסר כו', וכולל גם להשלים מלשון שלימות, עד לתכלית השלימות⁹.

ז. החל מהעבודה דראש חודש סיון, "ויחן" לשון יחיד, "כאיש אחד בלב אחד", העבודה דשלת ימי הגבלה, הקדמת נעשה לנשמע, קבלת התורה, וימי התשלומין¹⁰.

**כ"ף סיון
מנהגו שלא מתענין**

א. איתא במגן אברהם¹¹, ש"נוהגין להתענות עשרים בסיון בכל מלכות פולין". אף על פי כן רבותינו נשיאנו לא נהגו כן, אפילו בזמן שכ"ק מו"ח אדמו"ר הי' בפולין (וכמה נהגו אז להתענות שם)¹².

ב. בהנ"ל אין זה באופן שצאל רבותינו נשיאנו חסרה חס ושלום המעלה דתענית [עת רצון¹³] בעשרים בסיון, אלא אדרבה: המעלה שבזה ישנה - שלא על ידי תענית (על דרך מעלת פורים שלגבי יום שהוא) כפורים¹⁴.

5) תשמ"ח שם ע' 480: "ט"ו סיון, התחלת המאסר והגאולה, מהוה הוראה ונתינת-כח לכאור"א למלא הבקשה נפשית של בעל המאסר והגאולה שכאור"א יעסוק בהפצת המעיינות חוצה, כאמור הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לפעולה על הזולת".

6) משיחת ש"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט - התוועדיות ע' 345.

7) תשמ"ח שם ע' 480: "שכן, כשישנו העלם והסתר על הבנה והשגה דפנימיות התורה ה"ז דוגמת ענין של מאסר, והסרת ההעלם וההסתר היא דוגמת ענין הגאולה".

8) תשמ"ח שם: "שיהיו באופן של אור וגילוי וכו'".

9) משיחת ש"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט - התוועדיות ע' 344: "בבואנו מזמן מ"ת, וימי התשלומין, שבת שלאחרי זמן מ"ת, עד לט"ו סיון וכו'".

10) תשמ"ט שם.

11) מג"א אור"ח ס"ח תקפ.

12) ש"פ בהעלותך תנש"א - התוועדיות ע' 345.

13) שם: "...כ"ף סיון - שיש בו מעלת התשובה ומעלת הצדיקים יחד, עת רצון תענית כ"ף סיון העבודה ד"שלהבת עולה מאלי" אבל במצב טוב".

14) ש"פ בהעלותך תנש"א - התוועדיות ע' 345: "ובפרט על פי הידוע המעלה הגדולה בעשרים בגימטריא כתר".

**ט"ו סיון - התחלת המאסר של אדמו"ר הריי"ץ
"נזכרים ונעשים"**

א. "הימים האלה נזכרים (ועל ידי זה) ונעשים" - [דהיינו] שיש להזכיר המאורעות ד"הימים האלה" כדי שיהיו "נעשים" (ובהקדם האפשרי, בלשון הידוע "לא עיכבן כהרף עין") כל ההמשכות הטובות שהיו בפעם הראשונה¹.

ב. בנוגע לענינו: כליל ט"ו סיון אירע מאורע כללי ומיוחד אצל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו² (דאף שבתחלה ראו רק הענין השלילי, הרי, לאחרי זה נתברר שצמחה מזה ישועה גדולה³) - מאורע השייך לכל הדור⁴.

1) משיחת ליל ט"ו סיון תשמ"ח - התוועדיות ע' 478: "ידוע הענין ד"הימים . . . או אפילו באופן נעלה יותר מכמו בפעם הראשונה".

2) תשמ"ח שם ע' 480: "ועוד ענין בזה - שהמאסר הי' אצל נשיא דורנו, אשר "חלינו (חולי שהי' ראוי לבוא עלינו) הוא נשא", כולל גם "נשא" מלשון הגבהה והרמה, היינו שהגב"י אותנו שמכאן ולהבא לא נצטרך לענינים דוגמתם, כי אם בעבודה הרוחנית".

3) שם ע' 478-9: "בלילה זה, אור לחמשה עשר בסיון, בשנת תרפ"ז, שסימנה "פרות" - הי' התחלת המאסר הידוע דכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו. בשעת מעשה ראו אמנם רק את הצד השלילי, ענין בלתי-רצוי (בלשון המעטה), עד כדי כך, שבא לידי ביטוי בעניני תפילות ובקשות וכו', כידוע ומפורסם;

אבל, בסופו של דבר נוכחו לדעת שמאורע זה הביא לישועה גדולה - שע"ז נתאפשרה יציאתו של נשיא דורנו ממדינה ההיא, הוא ובני ביתו, וכל הספרים והכתבים שלו וכל רכושו (שמצד סדרי המדינה וחוקי המלכות לא היתה אפשרות לכך לולי המאורע דהמאסר כו'), ולבוא למקום וסדר חיים שיוכל לעסוק בכל עניניו - החל מעניני העיקרי, הפצת המעיינות חוצה בתוככי הפצת היהדות בכללותה - בלי כל הגבלות, הלך ומוסיף ואור, ועד כפי שרואים גם כיום כו'.

והתחלת הישועה - בג' תמוז, שאז היתה גאולה חלקית, עד לימי הגאולה "ב-ג' תמוז, שנעשו יו"ט לבני" בכל העולם כולו, והולך ומתפשט כו'".

וראה שיחת ליל י"ב סיון תשמ"ט - התוועדיות ע' 313: "עם היות שבשנה ההיא ראו בזה רק דבר בלתי-רצוי כלל וכלל, הרי לאחר זמן נתברר שע"ז נתאפשרה ביאת נשיא דורנו לחצי כדור התחתון, שאז ניתוסף עוד יותר בהפצת המעיינות חוצה, ביחד עם הפצת כללות עניני תורה ומצוותי' ע"י הפצת היהדות חוצה, כולל ובמיוחד - הפצת התורה והמעיינות גם בלשון עם ועם".

וראה משיחת ש"פ נשא, וט"ו סיון תשמ"ט בהערה 101 - התוועדיות ע' 344-5: "דאף שט"ו סיון בפעם הראשונה הי' באופן בלתי-רצוי, הרי, בשנים שלאח"ז (אחרי הגאולה ד"ב תמוז שנתגלה בפועל שכוונת המאסר אינה אלא שבביל הגאולה) גם ט"ו סיון הי'ע של גאולה. ועל דרך שמצינו בשעבוד מצרים, שלאחרי השעבוד "בחומר ובלבנים" כפשוטו בפעם הראשונה, ה"ז נעשה בגלויות שלאח"ז ע"י התורה, "בחומר דא קל וחומר ובלבנים דא ליבון הלכתא"¹.

4) משיחת ליל ט"ו סיון תשמ"ח - התוועדיות ע' 478: "כלומר, נוסף לכך שכל עניניו של נשיא הדור שייכים לכל הדור מכיון ש"הנשיא הוא הכל", הרי, בין המאורעות שבמשך ימי חייו של הנשיא ישנם ריבוי ענינים ששייכותם לכל הדור אינה בהגשה כל כך, וישנם מאורעות מיוחדים (כבנד"ד) שבהם מודגשת ביותר השייכות לכל הדור - שלכן צ"ל הענין ד"הימים האלה נזכרים ונעשים"².

מוקדש לב"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולזכות הו"ח ר' רפאל יואל וזוגתו מרת חיי רחל ומשפחתם שיחיו זימערמאן

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: www.moshiach.net/blind,or:www.iChossid.com

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד